

„Nīcas Novada Vēstis”, 2010.g. decembris

NO VĒSTURES

Gunita Šime

NĪCAS AMBULANCEI - 20

Skaistākā ambulance Latvijā

Agrākais padomju saimniecības direktors Jānis Vilsons stāsta, ka savulaik dzīvojis, vadoties pēc atziņas – „Ja Tu kaut ko no jauna necel, tad Tu ej atpakaļ.” Nīcā tika būvētas daudzdzīvokļu mājas, fermas, ražošanas ēkas. „Vecvagare (Ņina) nāca un nāca, dīca un dīca, ka vajag jaunu ambulanci”, ambulances vadītājas neatlaidību raksturo J.Vilsons. 1985.gadā tika nodota skolas piebūve, nu bija pienācis laiks ambulancei. Ņ.Vecvagare atceras, ka priecīgo ziņu direktors pateicis, satiekoties centrā - lai meklē projektētāju, domā un rīkojas. Viņš ļoti uzticējies. „Bet manas ambīcijas bija lielas”, atzīst daktere. Jauno ambulanci vajadzēja lielu, plašu, ar kabinetiem katram speciālistiem, pašiem savu SPA, mediķu dzīvokļiem un galvenais - ar plašu vestibulu un daudz zaļumiem, lai cilvēki neģībtu, kā tas bija agrākajās šaurajās telpās. Viņa ir gandarīta, ka, neskatoties uz grūtībām, viss izdevies un joprojām tiek novērtēts. Daudzi ciemiņi atzīst, ka Nīcā ir skaistākā ambulance Latvijā. Tas bija pēdējais brīdis pirms pārmaiņām, kad tādu ambulanci vēl varēja atļauties. Sākotnēji līdzekļus ieguldīja p/s „Nīca”, bet vēlāk Veselības ministrija tos atmaksāja.

Sāk lietuvieši, turpina savējie

„Ielikām sirdi un dvēseli”, darbu, kas ieguldīts ambulances tapšanā, raksturo Ņ.Vecvagare. J.Vilsons atceras, ka kopā ar Rucavas kolēģiem bijusi pat doma par slimnīcas būvēšanu Nīcā, bet tagad jāpriecājas, ka tas nav izdevies, jo – kas tagad spētu to finansēt?

Projekta izstrādāšana uzticēta agrākajam rucavniekam Jānim Trumpikam. Viņš ņēmis vērā visas vēlmes, arī to, ka noteikti vajadzīgs slīpais jumts. Tad pie darba ķērās J.Vilsons ar saviem darbīgajiem sagādniekiem Ilmāru Paipu un Jāni Jūrmali, lai sagādātu būvei nepieciešamos materiālus. Un tas toreiz nebija viegli. Ne reizi vien somās liktas balzāma pudeles un citas tolaik prestižās preces, lai dotos pie augstiem priekšniekiem „bīdīt lietas”. Pamata blokus ielika 1987.gadā, bet ambulances celtniecība tika uzsākta 1988.gada aprīlī. Pirmo stāvu sāka būvēt lietuviešu brigāde, bet viņi atteicās turpināt, jo gribēja lielāku samaksu. Tālāk turpināja nīcenieku brigāde, ko vadīja Oskars Stasis, bet iekšdarbi tika veikti Jāņa Šūna vadībā. Labi atmiņā saglabājušās nebūšanas. Sākumā uzstādīti mazie *cūku* radiatoru. Vadītāja protestējusi, ka tie neder, nācies nomainīt. Nav bijis viegli ieklāt vestibila grīdu, kuras zīmējumu veidoja mākslinieks Aldis Kļaviņš. Vēlāk spriests, ka varēja izmantot grīdai Nīcas rakstus, bet tas tolaik nevienam neienāca prātā.

Ar kartupeļiem pēc aparatūras

Līdztekus celtniecībai tika domāts par interjeru, bet interjera speciālistu tolaik nebija, bija jāieliek pašiem sava izdoma. Daktere Vecvagare atceras, kā ar medmāsu Āriju Rožkalni lasījušas pļavas puķes un vedušas māksliniecei Velgai Gūtmanei tās

gleznot - lai slimnieki tikai uzturoties vien mājīgajā ambulancē kļūtu veselāki. J.Vilsons tā kā mazliet iebildis, vai gleznas vajag tik lielas, bet ambulances vadītāja bija nepiekāpīga – vajag gan. Ar lielu izdomu strādājis Miervaldis Strauts, izplānojot un pats izveidojot vestibila lustras, kuras vēl joprojām ne vien labi kalpo, bet arī piesaista ienācēju uzmanību.

Agrākā ambulances vadītāja atceras pazemojošās situācijas, kad *kukulim* veduši maisus ar kartupeļiem, lai sagādātu medicīnas tehniku: „Kauna sajūta bija briesmīga.” Zobārstniecības aprīkojums vests no Zviedrijas caur Igauniju. Bija problēmas ar muitu, pie tam – mašīnu uzstādīja otrādi... Nīcai paredzētā automašīna „Niva” tika atdota Priekulei. Tad nu gan N.Vecvagarei mērs bijis pilns – gājusi uz partijas komiteju sūdzēties, un tas bijis tā vērts, mašīnu tomēr dabūja atpakaļ.

Vai būs arī garšaugu dārziņš?

Pie apzaļumošanas pēc vadītājas norādījumiem strādāja daiļdārznieks Sandijs Timbra. Vajadzēja ne vien apstādījumus ēkas priekšā, bet arī rožu dobi un parku.

Priecīgais brīdis – ēkas atklāšana - bija 1990.gada decembra nogalē, kad katrs varēja apskatīt jaunus kabinetus. Gandarījums bija liels. Daktare Vecvagare joprojām ir pateicīga par J.Vilsona lielo atbalstu. Viņš jaunbūvi apmeklējis un visiem darbiem sekojis katru dienu, talkas dienā pat ķieģeļus krāmējis.

Diemžēl laiki mainījās. Agrāk visi priecājās par plašajām telpām un netika īpaši domāts par enerģijas taupīšanu. Arī ūdens masāžas kļuva finansiāli neizdevīgas un tika nolikvidētas. Bija daudz uzņēmēju, kas vēlējās telpas privatizēt. Daktare ir gandarīta, ka toreiz bijusi nelokāma un nav sapostīts sūri grūti radītais. Viņasprāt, tie uzņēmumi, kas šobrīd izvietoti daļā telpu, netraucē ambulances funkciju veikšanai. Viņa priecātos, ja nākotnē pie ambulances tiktu izveidots veselīgu garšaugu dārziņš, tiktu atjaunots jumts un nosiltināta ēka. Tad tā kalpotu vēl ilgi. Un gan jau pienāks laiks, kad varēs atjaunot arī SPA.